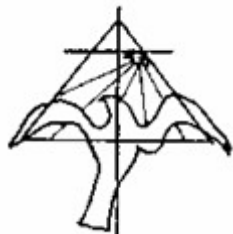

4

duben
2011

Košířský farní list

DUBEN

BOŽÍ DAR

V tomto roce nás vede sv. Otec Benedikt XVI. v přípravě na velikonoční svátky k hlubšímu pochopení svátosti křtu, která má pronikat celou naší křesťanskou existencí: „Křest není obřad minulosti, nýbrž setkání s Kristem, které utváří veškerou existenci pokřtěného“ (Poselství Svatého otce Benedikta XVI. k postní době).

Své křestní sliby obnovujeme pravidelně na každou první neděli v měsíci, ale velikonoční vigilie představuje nejvýraznější příležitost k tomuto našemu rozhodnutí. Zvláště umocněný bývá tento náš duchovní úkon, pokud jsou o této slavnosti křtěni dospělí, jak tomu bude v naší farnosti i letos. Nejlépe tak vynikne souvislost křtu s velikonočním tajemstvím. Bez Kristova kříže, smrti a vzkříšení je křest i všechny ostatní svátosti nemyslitelné, stejně jako existence stromu bez životodárné půdy.

K pochopení daru křestní milosti nám slouží také evangelium o samaršské ženě, které zaznívá na třetí postní neděli v cyklu A.

Obyčejné setkání je plné překvapujících zvrátů. Ježíš nejprve prosí Samaritánku o vodu. Tato prosba prozrazuje jeho žízeň, která je spíš žízní po její žízni. Jeho prosba má vyvolat její prosbu o vodu živou. Samaritánka nechápe, o jakou vodu jde. Ježíš ji proto vyjevuje její minulost, a ona rozpoznává, že je prorokem, který mluvil o duchovních věcech. Voda byla jen symbolem Ježíšova zjevení, jeho slova, které je duch a život (Jan 6,63).

V Ježíšovu rozhovoru se Samaritánkou, sv. Jan znovu sděluje nauku o milosti, Božím daru pro lidi v Duchu svatém po vtělení jeho Syna. Tak jako v rozhovoru s Nikodémem Ježíš používá běžný jazyk, s bezprostředním materiálním odkazem, aby vysvětlil nadpřirozené věci. Toto hlubší sdělení obsahuje jádro budoucího církevního učení o svátostech. Tak jako je voda podstatná pro lidský život, voda, která může skutečně utišit duchovní žízeň je Kristova milost. Tato epizoda také ukazuje, že spása, kterou Kristus přináší, je dosažitelná pro každého. On miluje všechny duše. Ježíš žádá ženu o vodu ne proto, že on sám je žíznivý, ale aby ukázal, že také žízní po spáse lidí. Kristus vyhledává člověka a člověk se činí schopným pro Krista modlitbou. „Úchvatnost modlitby se odhalí právě tam, u pramenů, kam chodíme hledat pro sebe vodu: tam se Kristus přichází setkat s každou lidskou bytostí; sám nás nejprve hledá a prosí, abychom mu dali napít. Ježíš má žízeň, jeho prosba vyvěrá z hlubin Boha, který po nás touží. Ať to víme nebo ne, modlitba je setkání Boží žízně s naší žízní. Bůh žízní, abychom my měli žízeň po něm“ (KKC 2560).

Svatý otec Benedikt XVI. k tomu v letošním poselství k postní době připojuje tento komentář: „Ježíšova prosba Samaritánce: „dej mi napít“ (Jan 4,7) z liturgie třetí neděle vyjadřuje vroucí zájem

Boha o každého člověka a chce v našem srdci vzbudit touhu po daru „vody, která tryská k životu věčnému“ (v. 14), po daru Ducha Svatého, který činí z křesťanů „opravdové ctitele“ schopné prosit Otce „v duchu a pravdě“ (v. 23). Pouze tato voda může uhasit naši žízeň po dobru, pravdě a kráse! Pouze tato voda, kterou nám daroval Syn, svažuje poušť neklidné a nespokojené duše, „dokud nespočine v Bohu“, jak to vyjadřují proslulá slova svatého Augustina.

Náš život se před přijetím křestní milosti podobal vyschlé studni. Byli jsme bez milosti posvěcující, chybělo nám přátelství s Bohem, nebyli jsme jeho dětmi. Tento stav byl způsoben Adamovým hříchem. On zhřešil na rozdíl od nás osobně. V něm však zhřešila také lidská přirozenost. Jako když zchudne otec, spolu s ním upadne do chudoby celá jeho rodina. Tak byla ztrátou posvěcující milosti poznamenána celá lidská rodina.

Příchodem Pána Ježíše a jeho výkupnou obětí se otevírá přístup k milosti posvěcující, k přátelství s Bohem a ke vstupu do Boží rodiny. Studna už není vyschlá. Můžeme přicházet a čerpat. Jak bylo výše uvedeno, pro všechny je tento zdroj dosažitelný. Je zároveň tak výživný, že z něj dostáváme sílu nejen k nadpřirozenému životu, ale i k životu v nebeské slávě.

Naše žízeň po Bohu je touha po živém spojení s Ním. Žízeň je znamením nápoje. Prozrazuje jeho existenci. Podobně je tomu s touhou po Bohu a jeho skutečnou existencí. On však jde člověku naproti, dává se nejen poznat, ale dokonce projevuje zájem o toho, koho miluje nekonečnou láskou. Tím také přitahuje naší touhu k sobě samému. Naše touha získává jistotu.

Touha po Bohu je základem modlitby, která vytváří vztah k Bohu ve víře, naději a lásce. Tyto božské ctnosti jsou udílány spolu s křestní milostí. Vyprošujeme-li si růst této milosti v nás, rozvíjí se tyto ustálené a pevné postoje – věříme, doufáme a milujeme stále víc.

Ve spojení s Kristem ať v nás také sílí horlivost pro naplňování vůle nebeského Otce.

P.L.

Liturgický kalendář

Duben 2011

3.	4. NEDĚLE POSTNÍ
10.	5. NEDĚLE POSTNÍ
17.	KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE
18.	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE
19.	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE
20.	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE
21.	ZELENÝ ČTVRTEK
22.	VELKÝ PÁTEK
23.	BÍLÁ SOBOTA
	Velikonoční vigílie
24. neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
25. – 30.	PONDĚLÍ AŽ SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
1. KVĚTNA	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Oznámení

Biblické katecheze

Další biblické katecheze budou v pátek 1. dubna a v sobotu 2. dubna po bohoslužbách.

Farní rada

Setkání farní rady se uskuteční v pátek 8. dubna po bohoslužbách v domečku.

Úklid kostela

Jarní úklid kostela sv. Jana Nep. a okolí bude v sobotu 9. dubna od 9.00 hod. Dostavte se farníci v hojném počtu! Práce je jak na kostele.

Modlíme se společně růženec (vždy před slavením mše sv.)

Kostel Nejsv. Trojice:

středa 16,55; pátek 16,55; neděle 10,30

Úmysly se vyhláší podle aktuální potřeby před modlitbou, vždy se končí modlitbou na úmysl sv. Otce

Kostel sv. Jana Nepomuckého:

každý 1. čtvrtek 16,55 - za kněze

každou 1. sobotu 16,55 - za duchovní obnovu farnosti

další čtvrtky a soboty, vždy v 16,55 – úmysly se vyhláší podle aktuální potřeby před modlitbou, vždy se končí modlitbou na úmysl sv. Otce

Úmysly Apoštolátu modlitby na duben

- 1. Aby církev věrohodným hlásáním evangelia předkládala dnešním lidem důvody ve prospěch života a naděje.**
- 2. Aby misionáři hlásáním evangelia a svědectvím života přinášeli Krista všem, kdo jej ještě neznají.**
- 3. Aby nezrušitelné duchovní znamení, které svátost křtu dává pokřtěnému, nás neustále posilovalo v úkolu vydávat svědectví našemu Spasiteli.**

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů konané dne 11. března 2011

Přítomni: P. Lohelius, Stanislav Dobeš, Stanislav Hojek, Václav Funda, Elena Horáková, Petr Zborník, Vít Bobysud, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice
3. Farní život a všeobecná rozprava

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Výbor přijal návrh, aby se během letního období zkontrolovala dlažba v chrámovém prostoru a uvolněné dlaždičky se přilepily a opravilo se spárování dlažby. Vše by se uskutečnilo svépomocí.

2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice

Uhnívá spodek veřejí hlavního vchodu (ze hřbitova) do kostela Nejsvětější Trojice – bude povolán truhlář, aby zkontroloval jejich stav a navrhl, jaká opatření bude nutno učinit.

3. Farní život a všeobecná rozprava

Termín farního výletu za krásami Kutné Hory a nedalekého Sedlce byl přesunut ze soboty 28. května na sobotu 4. června (z důvodu, že je tou dobou více akcí, např. 27. května se naše farnost účastní organizačně náročné Noci kostelů).

Příští schůze výboru SPKK se bude konat druhý dubnový pátek, to je 8. dne toho měsíce na obvyklém místě v „domečku“ u kostela Nejsvětější Trojice cca od 18.30 hod.

Zapsal Ondřej Vaněček

PŘEHLED SBÍREK FARNÍ CHARITY ZA ROK 2010

1. Leden – Únor	84. sbírka Pomáháme kněžím – Cesta	121	1 600 Kč
2. Březen – Duben	85. sbírka Finanční sbírka Charity ČR na pomoc Haiti		1 500 Kč
3. Květen – Červen	86. sbírka Na klášter premonstrátů Teplá		1 700 Kč
4. Červenec – Září	87. sbírka Na stavbu kostela římskokatolické farnosti Brno – Lesná		1 300 Kč
5. Říjen – Listopad	88. sbírka Na stavbu kostela sester trapistek – klášter Naší Paní nad Vltavou		2 000 Kč
6. Prosinec	89. sbírka Na povodně v severních Čechách		1 400 Kč

Od Farní charity Brno – Lesná jsme obdrželi knížku s názvem : „Pod ochranu tvou...“, která zachycuje příběhy o zásazích Panny Marie v životě členů a příznivců farnosti Brno – Lesná. Jsou to příběhy lidové zbožnosti a jejich čtením se může posílit víra a důvěra v Boží milosrdenství. Knížka bude k zapůjčení ve farní knihovně.

Farní charita děkuje všem věrným dárcům. Bůh Vám zaplat' Vaši štědrost.

Svatý Stanislav, biskup a mučedník – památka 11. dubna

Svatý Stanislav, někdy nazývaný podle svého rodiště, ze Szczepanowa (v blízkosti Tarnowa), se narodil kolem roku 1030. Jeho rodiče byli zbožní a zámožní. Stanislav studoval v Hnězdně a v cizině (snad i v Paříži). Během studií mu rodiče zemřeli. Stanislav prodal celé dědictví a získané peníze věnoval chudým. Vrátil se do Krakova kolem r. 1062. Krakovský biskup Lambert Sula ho vysvětil na kněze a ustanovil kanovníkem. Stanislav vynikal kazatelským uměním, učeností, ale i dobrotivostí a štědrostí ke všem trpícím a potřebným. Roku 1071 biskup Sula zemřel a Stanislav byl zvolen na jeho místo. Zdráhal se biskupskou hodnost přijmout a poslechl teprve na rozkaz papeže Alexandra II. Bylo to v r. 1072.

Pracoval s velkou energií pro svou diecézi. V té době byl polským králem Boleslav Smělý, proslulý jako úspěšný válečník, ale i jako krutý a nevázaný muž. Stanislav jako pravý pastýř králi

vyčítal jeho manželskou nevěrnost a násilné chování. Nic nepomohlo, ani napomínání, ani modlitby a tak Stanislav krále exkomunikoval.

To král rozčílilo. Když sv. Stanislav sloužil mši v kostele sv. Michala na Skalce (předměstí Krakova), král vtrhl dovnitř a buď on sám nebo jeho pomocníci Stanislava zabili. Bylo to 11. dubna 1079.

Stanislav byl brzy potom uctíván jako světec, ale král musel před rozhněvaným národem utéci do Uher, kde později i zemřel. Úcta k sv. Stanislavovi se šířila i do sousedních zemí, na Oravu, Spiš i do Běloruska a Ukrajiny. I u nás je řada kostelů zasvěcených sv. Stanislavovi.

Světec byl nejdříve pohřben v kostele sv. Michala, ale r. 1088 bylo jeho tělo přeneseno do krakovské katedrály na Wawelu (tato katedrála je zasvěcena sv. Stanislavu a sv. Václavu). Stal se symbolem polské národní jednoty a v blízkosti jeho hrobu byli od 14. století korunováni polští králové.

Sv. Stanislav byl kanonizován papežem Inocencem IV. r. 1253 v Assisi. K této příležitosti sepsal Vincenc z Kielec světcův životopis.

Je zobrazován jako biskup, někdy s mečem jako symbolem jeho smrti. Legenda říká, že probudil jistého rytíře z hrobu jako svědka ve sporu o církevní majetek.

Podle pramenů z Internetu (Cath.Encyc.,Kirchenlexikon,Santiebeati a j.)

MP

Začátkem dubna oslaví krásné životní jubileum naše vzácná farnice, dobře známá celému našemu společenství, protože je takřka fyzicky spojena s kostelem sv. Jana Nepomuckého. Nelze neuhodnout o koho se jedná. Ano, je to naše milá, obětavá paní

ANIČKA KŘÍŽOVSKÁ.

S láskou a velkou pečlivostí se stará již mnoho let nejen o kostel a přilehlé prostory včetně těch venkovních, ale hlavně pečuje o bohoslužebná roucha, plátna a všechny liturgické potřeby ke slavení eucharistie. Jejím bystrému a kritickému oku neujde žádná byt' i drobná „nepravost“ či nepatříčnost v liturgii. Její velitelský pohled, spojený s příslušným laskavým leč nekompromisním komentářem, přinutí i to ministrantské hejno k absolutní spořádanosti. Je pravou rukou svého „šéfa“, otce Lohela, jehož přání plní ještě než jsou vůbec vyslovena a s příslušným respektem a mateřskou láskou o něj po všech stránkách pečuje.

Naší milé oslavenkyni přejeme, aby ještě dlouho byla ve zdraví s námi a mezi námi, dále sloužila věrně kolem oltáře a vládla pevnou ženskou rukou v sakristii. Za její oddanou službu Bohu a nám všem jí ze srdce děkujeme.

Košičtí spolufarníci

Nejkrásnější dárek dostala ovšem pí Křížovská od svého syna Pavla – třetí vnuče, krásnou holčičku Barborku. Blahopřejeme.

Pavel a Katka Křížovských s velkou radostí oznamují, že ve čtvrtek 10.3.2011 v 15.15 se narodila k Johance a Honzíkovi sestřička **Barborka**. Měla krásných 2990 g a 48 cm.

Všem děkujeme za vřelé gratulace a modlitby.

Pavel a Katka

Jen o jeden dubnový týden později než předchozí oslavenkyně dožívá se krásného životního výročí i strážkyně kostela Nejsvětější Trojice paní

Marie Vacková.

Není věrnější, láskyplnější a obětavější pečovatelky o „svůj“ kostel a všechno s ním související než je pí Vacková. S kostelem a pro kostel nejen žije, ale doslova cítí a dýchá. Tráví v něm a jeho okolí dlouhé pracovní hodiny, srší nápady jak vylepšit a v čistotě udržet nejen jeho interiér, ale i okolí. Jako milovnice květin zasadila a udržovala „stádo“ překrásných hortenzií, které při květu obdivovali všichni kolem jdoucí. O hortenzie přišla při odvodňovacích pracích, ale zdá se, že úspěšně založila další generaci. O jejích zásluhách při úpravách přilehlého „domečku“ a kultivaci prostředí pro setkávání nad katechismem už jsme podrobně psali. Je toho opravdu hodně co pro dům Boží činí včetně péče o bohoslužebná roucha a jejich inovaci, které věnuje i nemalé ekonomické prostředky. Co je neméně

důležité je láska a úcta, kterou chová ke svému duchovnímu otci jako prostředníkovi veškerých Božích milostí a nebeské ochrany.

Naše milá paní Vacková, vyprošujeme Vám u naší nebeské Matky a jejího Syna do dalších let hodně zdraví, životní energie, zachování krásného hlasu, který používáte jak k recitování žalmů a liturgických textů tak ke zpěvu mešních písní a děkujeme za vše, co pro naši farnost tak neokázale a s velkou láskou a obětavostí činíte.

Vaše vděčné farní společenství

OKÉNKO HUMORU

POSTNÍ ČTENÍ:

Až budeš mít někdy pocit, že s tebou Bůh nic nesvede, vzpomeň si, že...

Noe se občas opil od němoty.

Abraham byl příliš starý.

Sára byla neplodná.

Izák byl přehnaně důvěřivý.

Jákob byl úskočný.

Lea byla ošklivá.

Josef Egyptský prožil těžkou šikanu.

Mojžíše matka odložila a byl agresivní.

Gedeon měl strach a chtěl utéct.

Rachab byla prostitutka.

Jeremiáš a Timotej byli příliš mladí.

David byl cizoložník a spáchal úkladnou vraždu.

Jonáš před Hospodinem utíkal.

Noemi byla vdova.

Jób přišel o rodinu, o majetek a propadl depresi.

Jan Křtitel byl bezdomovec a pojídal hmyz.

Svatý Josef neměl odjakživa mariánskou úctu – chtěl Marii poslat pryč.

Panna Maria místy nechápala, jak to Pán Bůh myslel.

Ježíš v pubertě utekl rodičům a ještě se divil, co mají za problém.

Učedníci usínali při modlitbě.
Petr se vytahoval, a pak zapřel Krista.
Marta byla tak trochu workoholička.
Její sestra Marie zas nebyla zrovna akční.
Marie Magdaléna byla prostitutka a ještě k tomu posedlá.
Samařská žena byla několikrát rozvedená a žila "na hromádce".
Zacheus byl malý a zakomplexovaný a živil se daňovými podvody.
Timotej měl žaludeční vředy.
První do nebe vstoupil lotr po pravici Krista.
Tak se nelekni, kdyby Bůh počítal i s tebou.

Veronika Zborníková

OKÉNKO VÍRY

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

337. Jaký je Boží plán pro muže a ženu?

Bůh, jenž je láska, stvořil člověka z lásky a povolal ho k tomu, aby miloval. Když stvořil muže a ženu, povolal je k důvěrnému společenství života a vzájemné lásky v manželství, „už tedy nejsou dva, ale jeden“ (Mt 19,6). Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se“ (Gen 1,28).

338. K jakým cílům Bůh ustanovil manželství?

Manželské spojení muže a ženy, které Stvořitel založil a vybavil vlastními zákonitostmi, je svou přirozeností zaměřeno na společenství a dobro manželů a plození a výchovu dětí. Podle prvotního Božího plánu je manželské spojení nerozlučitelné, jak potvrzuje Ježíš Kristus: „Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj“ (Mk 10,9).

339. Jak je manželství ohrožováno hříchem?

Následkem prvotního hříchu došlo také k porušení původního společenství muže a ženy, darovaného Stvořitelem. Manželské spojení je proto velmi často ohrožováno nesvorností a nevěrností. Bůh však ve svém nekonečném milosrdenství dává muži a ženě svou milost, aby mohli dosáhnout spojení svých životů podle původního Božího plánu.

340. Co o manželství učí Starý zákon?

Bůh především prostřednictvím výchovného vedení Zákona a proroků pomáhá svému lidu, aby postupně chápal jedinstvo a nerozlučitelnost manželství. Svatební smlouva Boha s Izraelem připravuje a předobrazuje Novou smlouvu, dovršenou spojením Božího Syna Ježíše Krista s jeho nevěstou církví.

341. Co nového přináší manželství Kristus?

Ježíš Kristus nejenom obnovuje původní Bohem zamýšlený řád, ale dává milost žít manželství v nové důstojnosti svátosti, která je znamením Kristovy manželské lásky k církvi: „Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev“ (Ef 5,25).

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné

VELIKONOCE V KOŠÍŘÍCH

Květná neděle	kostel sv. Jana. N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00
Zelený čtvrtek	kostel sv. Jana N. 17,30
Velký pátek	Nejsv. Trojice 15,00 křížová cesta kostel sv. Jana N. 17,30
Vigilie Vzkříšení	kostel sv. Jana N. 20,00
Boží hod velikonoční	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00
Velikonoční pondělí	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00